

DAUGIAUSIAI DŽIAUGSMO SUTEIKIA AKIMIRKOS, KAI MOKINIAI PRADEDA PASITIKĖTI SAVO JĖGOMIS

Pirmus metus mokykloje dirbanti chemijos mokytoja Birutė Damojinaitienė atsakė į žurnalistų paruoštus klausimus apie iššūkius, džiaugsmus ir įspūdžius.

Kaip atsidūrėte LSMU gimnazijoje? Kas paskatino rugsėjį prisijungti prie mokyklos bendruomenės?

Norėjosi pokyčių, naujų iššūkių, išbandyti save, todėl nutariau keisti darbietę. Kol kas dar nenoriu ramiai gyventi.

Kokie buvo pirmieji Jūsų įspūdžiai pradėjus dirbti šioje gimnazijoje?

Gerai įspūdžiai, sutikau labai daug geranoriškų kolegų ir mokinių. Stebino vyresnių klasių mokinių geranoriškumas ir supratingumas priimant naują mokytoją, nors mačiau, kad jiems tikrai nelengva.

Kaip vertinate gimnazijos mokinių požiūrį į chemiją? Ar jie motyvuoti?

Atrodo, kad mokinių požiūris į chemijos mokslą yra kaip į labai sunkų mokslą, bet dauguma mokinių yra tikrai motyvuoti, nori gerų rezultatų ir džiaugiasi jais.

Kas Jums šiame darbe suteikia daugiausiai džiaugsmo?

Daugiausiai džiaugsmo suteikia aki-

mirkos, kai mokiniai patiria sėkmę mokydamiesi šio mokslo ir pradeda pasitikėti savo jėgomis. Labai džiaugiuosi, kai mokiniai manęs nebijo, klausia, aiškinasi ar net pasiginčija dalykiniais klausimais.

O kokius iššūkius teko įveikti?

Oi, labai daug iššūkių. Pirmiausia – užsitaruoti mokinių pasitikėjimą manimi kaip mokytoja. Atpažinti mokinių silpnąsias puses ir suprasti, kaip turi dirbti, kad mokiniai pasiektų geriausių rezultatų.

Trumpai pasidalinkite mintimis apie auklėtinius. Ko iš jų išmokote per šiuos metus?

Tai dar vienas iššūkis. Kadangi penktokus esu mokiusi mažiausiai, o mano vaikai jau yra užaugę, teko prisiminti, kaip bendrauti su tokio amžiaus vaikais, kas jiems yra svarbu, kokie jų lūkesčiai. Mano auklėti-

niai labai įdomūs, nuoširdūs ir sveikai išdykę. Nors buvo nelengva, bet jie man suteikė daug gerų emocijų, pažinimo džiaugsmo, smagu matyti, kaip jie pasikeitė per šiuos mokslo metus.

MAŽA, BET GALINGA: PENKTOKĖ, KURI ŽINO, KAIP PASIEKTI DEŠIMT

Pokalbis su 5c klasės mokine Gabriele Rumelaityte – veiklia bendruomenės nare, džiuginančia itin aukštais akademiniiais pasiekimais.

Kaip jautiesi būdama absoliuti dešimtukininkė? Ar tau tai svarbu?

Nevadinčiau savęs absoliučia dešimtukininke, bet jaučiuosi puikiai. Man geri pažymiai tikrai svarbūs, nes tikiu, kad be pastangų pasiekti užsibrėžtų tikslų bus labai sunku. Mokslai man rūpi, todėl stengiuosi, kad sektųsi kuo geriau.

Kiek pastangų reikia įdėti, kad visi pažymiai būtų vien dešimtukai?

Man nereikia įdėti itin daug pastangų – dažnai pakanka klausytis pamokose. Tačiau suprantu, kad kitiems gali prireikti kur kas daugiau pastangų ir kantrybės, kad pasiektų tokių pačių rezultatų.

Ką tau reiškia mokytis LSMU gimnazijoje? Ko išmokai per metus laiko?

Mokytis LSMU gimnazijoje man svarbu. Man ši mokykla – raktas į ateitį, nes, įgijusi čia puikų išsilavinimą, galėsiu siekti puikių rezultatų gyvenime. Per šiuos metus ne tik pagilinau žinias, bet ir įgijau daugiau pasitikėjimo savimi, atsakingumo.

Kaip tavo šeima, draugai reaguoja į pasiekimus?

Šeima džiaugiasi ir didžiuojasi tuo. Draugai irgi patenkinti, bet, aišku, šiek tiek pavydi. Mano klasės berniukai netgi yra sugalvoję žaidimą – jei gaunu ne dešimtuką, o devynetą, jie džiūgauja.

Kas tave labiausiai motyvuoja taip stengtis?

Didžiausia mano motyvacija – aš pati.

Kaip atrodo tavo diena po pamokų? Ar lieka laiko laisvalaikui?

Po pamokų mano dienvartė gana įtempta – lankau muzikos mokyklą, tad namo grįžtu tik apie pusę aštuonių vakaro. Tuomet ruošu namų darbus. Laisvo laiko lieka nedaug, bet jei pasitaiko ramesnių dienų, kai nereikia ruošti testams (nors ir pasiruošimas neužima labai daug laiko) ar nėra užduota darbų, galiu skirti laiko poilsiui, knygai ar kitai mėgstamai veiklai.

Ko palinkėtum kitiems mokiniams, siekiantiems aukštų mokymosi rezultatų?

Kitiems mokiniams, siekiantiems aukštų mokymosi rezultatų, palinkėčiau kantrybės, pasitikėjimo savimi ir nuoseklumo. Svarbiausia – pasitikėti savo jėgomis ir nebijoti klausyti ar ieškoti pagalbos, kai jos reikia. Taip pat labai rekomenduočiau pamokose atidžiai klausytis mokytojų, nes tai irgi padeda siekti puikių rezultatų.

KOKS NUOSTABUS JAUSMAS, KAI TAVĘS KLAUSOSI VISA MOKYKLA

Pirmą kartą užlipti į Asamblėjos sceną buvo labai baisu. Prisimenu, kaip pykau ant savęs, kad sutikau vesti, nors tikrai norėjau. Nemaniau, kad buvau pakankamai pasiruošusi stovėti prieš visą mokyklos bendruomenę. Dar niekada nebuvau vedusi tokio renginio, todėl nežinojau, ko tikėtis, bet vos užlipus į sceną baimė

ir nerimas greitai dingo. Supratau, koks nuostabus jausmas, kai tavęs klausosi visa mokykla. Taip pat sužinojau, kas Asamblėjų metu vyksta užkulisiuose, kaip vyksta pasiruošimas. Taigi, tvirtai galiu pasakyti, kad šios patirties tikrai neužmiršiu.

I g. B klasės mokinė
Liepa Dovydavičiūtė

TARPTAUTINIAI PROJEKTAI: KOKIĄ PATIRTĮ ĮGYJA MOKINIAI?

Šiais mokslo metais devintokų srautui pirmą kartą buvo suteiktas šansas dalyvauti „Erasmus+“ projekte su atrinkta Vokietijos mokykla.

Vasario 2-8 d. lankėmės Kaselio mieste, o gegužės 11-16 d. mokiniai iš Vokietijos atvyko į Lietuvą. Dažnai girdime, kokią įtaką tarptautiniai projektai daro paauglio kultūriniam supratimui, tačiau, mano manymu, būtent galimybė patirti naujų potyrių yra visų projektų siūlomų patirčių pagrindas. Tikiu, kad mūsų amžiuje savęs pažinimas yra vienas iš aktualiausių brendimo aspektų, o suprasti save ir savo poelgius padeda buvimas nepažįstamoje situacijoje, kurioje tampa visiškai atsakingas už savo veiksmus. „Erasmus+“ projektai skatina charakterio ugdymą, nes, pastebėję, kaip elgia-

mės naujoje aplinkoje, mokomės paaiškinti savo veiksmų priežastis ir tobulinti savo gebėjimus prisitaikyti prie aplinkybių. Nors suaugusieji visuomet pabrėžia atsakomybės svarbą, ją suprasti yra sunku. Mūsų dar užsilikęs vaikiškumas vis pakiša koją, kai tenka atsižvelgti į aplinkinių nuomonę ir prioritizuoti kitų, o ne savo norus. Taip pat svarbu paminėti, kad mainų programa leidžia objektyviai įvertinti anglų kalbos žinias ir atskleidžia, kokią didelę įtaką bendraujant su užsieniečiais turi kalbos barjeras. Vis daugiau bendraujant su bendraamžiais iš Vokietijos, paaiškėjo

užslėptas išankstinis nusistatymas, kad dėl kultūros skirtumų mes per daug skiriamės. Tačiau, bandant įžvelgti save kiekviename iš projekto dalyvių, paaiškėjo, kad vaikus sieja tos pačios problemos. Per šias dvi savaites supratau, kaip vertinga gebėti valdyti savo ego ir atsisakyti išankstinių nuostatų. „Erasmus+“ mainų programa suteikia neįkainojamą patirtį, kurios metu geriau pažįsti save ir mokaisi išlikti racionalus, bandydamas išlaikyti balansą tarp atsakomybės ir linksmybių.

I g. C kl. mokinė Aneta Dubovskytė

SAVANORYSTĖ – TOLI GRAŽU NE DARBAS „UŽ DYKĄ“

Materializmo ir karjerizmo kupinoje visuomenėje plačiai paplitusi neteisinga ir atgrasi nuomonė apie savanorišką veiklą, kuri, tikiu, daugelį jaunų žmonių verčia krevai žiūrėti į įvairiausius savanorystės pasiūlymus, kurių gausu socialiniuose tinkluose ir ne tik. Nors ir nepritariu materialiam matymui, sukoncentruotam į karjeros siekimą, laiko gailėjimą, visišką susifokusavimą į greitus rezultatus bei naudą, noriu paneigti faktą, kad sanorystė tik atima daug laiko, o nauda iš jos būna neproporcingai maža. Patikėkite manimi – iš savanorystės galime pasiimti daug daugiau, nei duodame. Manau, kad kaip žmogus, jau penktus metus toliau sėkmingai tęsiantis savanorišką veiklą įvairiose srityse, galiu padėti atskleisti, kaip ši puiki veiklos forma jums gali pasitarnauti ir kodėl verta tam skirti savo brangaus laiko. Pateiksiu asmeninių pavyzdžių, kodėl vertėtų atkreipti dėmesį į viešumoje šmėžuojančius atvirus kvietimus „IEŠKOME SAVANORIŲ“ ir kodėl savanorystė neturėtų užimti paskutinės vietos prioritetų sąrašė. Taigi, kodėl? Patirtis ir įgūdžiai. Jei manėte, kad savanorystė – tai nuobodžios ir ilgos valandos pasitikinkant lankytojus, atsakinėjant į klausimus ir prižiūrint

tvarka, galiu drąsiai paneigti tokį mitą. Savanorių ieško įvairiausios organizacijos, galinčios pasiūlyti skirtingų veiklų. Pavyzdžiui, kino festivaliai ieško titruotojų, gydymo įstaigos – asistentų, parodos – pagalbininkų. Įgyta patirtis ir įgūdžiai ne tik praturtina CV, bet ir padaro jus konkurencingesniu kandidatu – tiek aukštosiose mokyklose, tiek darbo rinkoje. Ryšiai ir karjera. Savanoriaujant visuomet tenka susitikti su vadovais, organizatoriais ir kitais įtakingais asmenimis, kurie atsakingi už darbų paskirstymą. Tai gali tapti Jūsų proga sužibėti konkrečių žmonių akyse, kurie pastebėję Jūsų talentus ar atsidavimą gali pasiūlyti mokamą darbo poziciją ar praktiką įstaigose bei organizacijose, kuriose galbūt norite dirbti ateityje. Taip yra nutikę ir man, todėl dabar dirbu keliose darbovietėse kultūros srityje, kuriose atsiradau per savanorystę. Jei karjera savanorystės

vietoje nedomina, Jūsų pastangos ir laikas neliks nepastebėti – pažindami įvairiausių sričių specialistus galite užsitarnauti jų pripažinimą ir pasitikėjimą. Nuolat plečiamas pažinčių ratas – stiprus karjeros įrankis. Galimybė keliauti ir pabuvoti svetur. Tarptautinė savanorystė gali pasirodyti sunkiai pasiekiamą, tačiau pradėję nuo lokalių veiklų galite sulaukti pasiūlymų padirbėti ir svetur. Kiekvieno savanorio pastangos ir veikla yra be galo vertinama, todėl tarptautiniai pasiūlymai paprastai lengviau pasiekiami tapus aktyviu savanoriu. Aktyviai įsitraukdami į savanoriškas veiklas turite galimybę susipažinti su žmonėmis, kurie jus gali įtraukti į uždaras savanorių aktyvistų bendruomenes, grupes, kuriose ir slypi visi geriausi pasiūlymai. Savanoriaudami gaunate galimybę nemokamai patirti kitų šalių kultūras, žmones ir kraštovaizdį. Paprastai tai būna visiškai asmeninių finansų nereikalaujančios išvykos, kurių trukmė gali varijuoti nuo savaitės iki pusės metų. Mainais už pagalbą gaunate apgyvendinimą, maitinimą ir transportą. Kaip pavyzdį galiu pateikti savanorių asociacijos „Kultūristai“ kelionę į Tartu, Europos kultūros sostinės atidarymo renginį. Tai buvo puiki galimybė sudalyvauti grandioziniame renginyje, susipažinti su vietiniais savanoriais ir patirti

miesto kultūrą. Toks tarptautinis bendradarbiavimas gimė iš susikūrusio Europos kultūros sostinių tinklo ECOC, todėl tiek programos organizatoriai, tiek savanoriai gali susitikti ir pasidalinti įgytomis žiniomis bei patirtimi. Išskirtinės privilegijos ir užkulisiai. Nepaisant to, kad savanoriaudami kultūros srityje gaunate galimybę nemokamai stebėti ir dalyvauti koncertuose, parodose, spektakliuose bei renginiuose, taip pat išvystate, kas slypi už gražaus ir tvarkingo fasado. Tai patirtis, kurią niekaip kitaip nepatirsite. Nuoširdžiai rekomenduoju: nebijokite, eikite, būkite aktyvūs. Žinoma,

savanorystė atsiperka ne iš karto. Kartais tam, kad pastangos atsipirktų, reikia laiko ir nuolatinio pasiryžimo, bet garantuoju – tikrai verta. Kuo daugiau sričių per savanorystę išbandai, tuo lengviau tampa pasirinkti sau palankius ir įdomius pasiūlymus. Visos mano minėtos naudos ir galimybės, kurias galite gauti savanoriaudami, laukia, tik jei tikėsite to prasmingumu ir nuoširdžiai įsitrauksite. Savanoriaudami būkite aktyvūs, jauskitės atsakingi ir bendraukite. Žmonės, dirbantys kartu su jumis, tikrai mato ir vertina pastangas.

III g. B kl. mokinys
Margiris Bajoriūnas

VIENTELIS KELIAS Į ŽMOGŲ YRA PAREIGA

Net 4 LSMU gimnazijos X laidos alumnai – Klaidas Vaitekūnas, Lukas Jievaltas, Kasparas Kušleika ir Balys Žitkevičius – rugsėjį pasirinko atlikti savanorišką karo tarnybą. Pasak vaikinių, lengva nebuvo, bet nuovargi ir sunkų darbą atperka žinojimas, kokią kilnią misiją jie atliko. Klaidas Vaitekūnas išleidimo į atsargą ceremonijoje viešai sakė ir baigiamąją kalbą. Džiaugiamės, kad alumnas sutiko pasidalinti baigiamosios kalbos ištrauka ir laikraštyje LSMU'kas.

Nuotrauka iš Pulkininko Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono nuotraukų archyvo

Nuotrauka iš asmeninio pašnektovo albumo

Lietuvių rašytojas Justinas Marcinkevičius yra sakęs: „Vienintelis kelias į žmogų yra pareiga.“ Prieš 9 mėnesius per Pulkininko Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono vartus žengė 60 jaunų žmonių. Jie buvo ypatingi, nes jautė pareigą išbandyti karo inžinieriaus batų. Per tarnybą teko išverti ne vieną sunkumą – lietu, šaltį, nemigą, nuovargį ir, be jokios abejonės – stresą. Tačiau dabar mes stovime čia, prieš jus, finišo tiesiojoje, aukštai iškėlę galvas, nes jaučiame gilų pasididžiavimo

jausmą – mes atlikome pareigą. Neabejojame, kad mūsų galvose išliks kalnai su kolegomis patirtų tarnybos išpūdžių. Tačiau dabar jau galėsime lengviau atsikvėpti... Pamažu iš rutinos išnyks komanda „Kuopa, kelti!“, ypač komfortiška kariuomenės uniformą pakeis nepatogūs vasariški marškiniai, o visų mylimą mankštą – nelemtas tinginio miegas. Bet dar ilgai prisiminsime, kaip maloniai ryte skrandžius žadindavo legendinis „kempiniukas“, „Dovydo prieš Gali-

jotą“ kovą primenančias dvikovas su miegu paskaitose, amžinai nešvarius ginklus (kurių, deja, per visą tarnybą taip ir neišmokome tinkamai išsivalyti) bei kaip maloniai prie kojų ryte priglusdavo kerzai. Prisiminsime ir tai, kaip per ūbavimus su Sauliumi Prūsaičiu vos nesugriovėme Lietuvos karininkų ramovės. Tiesa, yra dalykų, be kurių 15-osios laidos inžinieriai nebūtų išgyvenę šių 9 mėnesių. Tad ypatingas ačiū valgyklos darbuotojoms, kurios mus

lepino pasakiško skonio maistu, palapinsiaustei, kilimėliui ir miegmaišiui, saldumynų aparatui pirmame aukšte, savo labai mylimam čiužiniui. Taip pat negalima pamiršti žmonių, be kurių mūsų čia nebūtų. Ačiū, mama, tėti. Dėkojame visiems vadams, diakonui, psichologui, kurie, net ir turėdami milijoną darbų, mokė mus karo meno subtilybių. Rūpinosi ir kartu išgyveno sunkiausias pratybas. Esame dėkingi, jog mus ne tik sudrausmindavote, bet ir užstodavote. Jog visą tarnybą

jautėme jūsų užnugarį ir palaikymą sudėtingame kario kelyje. Ši 9 mėnesių kelionė baigėsi, tačiau svarbiausia – mes esame pasiruošę. Mes esame pasiruošę ne bet kam, o ginti tai, kas svarbiausia – savo tėvynę ir šeimą. Mes žinome, jog išaušus dienai X mes stovėsime kartu, petys petin, savo geležine inžinieriaus valia ginsime tuos, kurie šiandien stovi prieš mus, ir nesuteiksime jokių vilčių priešui mūsų lauke.

Klaidas Vaitekūnas

KALBA MOKINIAI

KO PALINKĖTUM BŪSIMAM PENKTOKUI?

Kai tik įžengsi į mokyklą, gali būti nedrąsu, bet kai sutiksi auklėtoją, klasiokus, tau pasidarys daug drąsiau. Kai eisi, nebijok tyrinėti, visi čia labai draugiški. Aš tau linkiu gauti gerą auklėtoją, surasti daug draugų ir kad tau sektųsi mokytis.

5a kl. mokinys Titas Katkauskas

Penktoko gyvenimas nėra labai sunkus. Pirmą mėnesį gali šiek tiek atsipalaiduoti, nes mokytojai tau negali parašyti pastabos, bet po

to jau teks susiimti ir mokytis. Ypač teks pasistengti gegužę, nes birželį vyks apibendrinamieji testai. Bus ir kuo pasidžiaugti: pertraukomis, atostogomis, geru oru, pamokomis nuotoliu, gerais pažymiais, draugais ir dar daaaugybė dalykų. Mano patarimai bus du: nepasiduok gavęs blogą įvertinimą, nes dar viską gali pakeisti savo pastangomis; stenkis gerai mokytis visus metus, ir viskas bus gerai. Linkiu smagių ir lengvų pirmųjų metų nuostabioje LSMU gimnazijoje!!!

5a kl. mokinė Aurilė Legauskaitė

Pats geriausias gimtadienis su apkabinimais ir šypsenomis.

Išvykoje į sostinę – daug saulės ir smagių emocijų.

Penktokai gyvena mokyklos ritmu – Daug naujų draugų knygų krūvoje. Pamokos šaukia, skambutis skamba, Kartais sunku, bet širdis vis drąsos randa. Namų darbai, testai, ilgos dienos, Kartais tingisi, bet auga valia. Juokas su klase, išvyka linksma, Penktoko gyvenimas – tai nuotykių banga.

5a kl. mokinys Karolis Keraitis

Penktoko gyvenimas yra nuostabus. Kiekviena rytą mane pasitinka mano draugai. Kiekviena diena kupina iššūkių: kaip gerai parašyti kontrolinį darbą, kaip gerai pristatyti projektą ar kaip tiesiog gerai praleisti dieną! Šioje gimnazijoje yra labai smagu, nes čia ne tik smagu mokytis, bet ir yra daug užklasininių veiklų, būrelių ar veiklų su klase! Būsimam penktokui linkiu džiaugtis, kad įstojai į šią nuostabią gimnaziją, džiaugtis

akimirka. Ir rugsėjo 1-ąją mėgautis gyvenimu! Linkiu gerų mokslo metų!!!

5a kl. mokinė Elzė Šileikaitė

Penkta klasė – naujas etapas gyvenime, nauja mokykla, draugai, klasiokai. Pirmas pusmetis buvo linksmas, ne toks ir sunkus. Kiekvieną mėnesį ėjome į asamblių, dalyvavome penktadieniuose kitaip, Kalėdiniame miuzikle ir įsimintiniausiam renginyje – Naktis mokykloje. Antrą pusmetį reikėjo daugiau stengtis ir mokytis, nes mokslai pasunkėjo, bet netrūko ir švenčių. Labiausiai laukėme Chorų karų, nes visi srautai dainavo lietuviškas dainas ir varžėsi dėl prizų. Aš netgi turėjau galimybę juos vesti, man tai buvo įsimintiniausia patirtis. Linkiu jums neužmiršti mokytis ir aktyviai dalyvauti gimnazijos šventėse. Sėkmės!

5a kl. mokinė Meida Vitkauskaitė

KALBA MOKINIAI

KO PALINKĖTUM BŪSIMAM PENKTOKUI?

Kalėdų dvasia klasėje šildė labiau nei kalėdinis megztinis!

Aš penktokams palinkėčiau susirasti draugų air kuo geriau praleisti laiką mokykloje kitais mokslo metais. Kai aš atėjau į LSMU gimnaziją, labai jaudinausi ir bijojau, bet paskui pamatčiau, kad mano klasiokai juokingi ir su jais malonu kalbėtis. Pradžioje jūs ateisite į mokyklą bijodami, nieko nepažinosite, o paskui susidraugausite su savo klasiokais, kurių anksčiau visai nepažinojote. Kartu žaisite, juoksitės...

Patariu jums padaryti visus namų darbus, nes kitaip mokytojams bus nebejuokinga ir jie labai supyks.

5b kl. mokinė Sofija Gyvytė

Penktoku būti nėra sunku. Nesijaudink dėl kontrolinių, jie nebus patys sunkiausi. Neverk, nebijok, būk linksmas.

5b kl. mokinys Nojus Urba

Penktokų srauto pasirodymas Chorų karuose.

Penkta klasė – tai metai, kai išeini iš senos ir geros mokyklos, turi palikti daug draugų, mokytojų. Tačiau čia prasideda naujas gyvenimo etapas. Čia tikrai netrūks mokytojų. Taip pat susirasi draugų. Jei nori šioje mokykloje būti geras mokinys, turi daug stengtis. Linkiu neapsileisti moksluose, susibendrauti su kitais, ir, žinoma, išlikti savimi...

5b kl. mokinė Atėnė Gaidukevičiūtė

Einant į mokyklą rugsėjo pirmąją, atrodo, jog nualpsiu. Klasėje tuo metu nieko nepažinojau, tad buvo labai baisu, bet praėjus kelioms dienoms susipažinau su savo būsimais draugais. Mokykla taip pat atrodo labai didelė, nežinojau,

kaip įveiksiu tokį labirintą. Tačiau dabar šioje mokykloje jaučiuosi lyg antruose namuose. Mokytojai čia labai geri, nebent nepadarai namų darbų. Linkiu ir jums, mieli penktokai, patirti tokius metus, kuriuos atsiminsite visą gyvenimą.

5b kl. mokinė Beata Lenkytė

Penktos klasės mokslo metai man praėjo greičiausiai, net nežinau kodėl... Penkta klasė buvo labai smagi. Sužinojau daug naujų dalykų ir susipažinau su daug naujų žmonių. O mano patarimas būsimiems penktokams būtų toks: nebijoti, bendrauti su mokytojais, stengtis susirasti naujų draugų ir tiesiog mėgautis!

5b kl. mokinė Meida Zieniūtė

KĄ IŠ ŠIŲ MOKSLO METŲ PASIIMI Į 8 KLASĘ?

Kartais būna sunku susikaupti kar teisingai atlikti užduotis, kartais atrodo, kad nieko nespėju. Noriu pasiekti gerų rezultatų, bet kartais neišėina, nors labai stengiuosi. Tačiau tikrai būna labai linksmas, kai gaunu geresnį pažymį. Geriausias laikas būna per pertaukas su draugėmis arba auklėtojos kabinete. Norėčiau su savimi į aštuntą klasę pasiimti savo drauges.

7a kl. mokinė Marija Vaškelytė

Septintoje klasėje atsiranda sunkumų, apie kuriuos anksčiau net nepagalvojau: pykčiai su tėvais, nesutarimai su bendraamžiais. Tačiau net ir negatyviuose dalykuose atsiranda pozityvių. Taip atsirenki draugus ir supranti, kad tėvai tiesiog nori ko geriausio tau.

7a kl. mokinė Agnė Armonaitė

KĄ REIŠKIA BŪTI LSMU GIMNAZIJOS ŠEŠTOKU?

Būti šeštoku nėra labai sunku. Reikia daug mokytis, bet viską galima sušpėti. Patinka, kad yra draugų.

6a kl. mokinys Benas Paškauskas

Šeštoku būti labai smagu, nes jau pažįsti mokyklą, daug ką žinai. Taip pat šeštoku būti smagu, nes LSMU gimnazija ir jos mokytojai suteikia daug galimybių ugdytis ir tobulėti.

6a kl. mokinė Ieva Saunorytė

Būti šeštoku LSMU gimnazijoje – tai tarsi važiuoti kalneliais: kartais skrendi aukštyn su džiaugsmu, o kartais leki žemyn su iššūkiais. Kasdien vis daugiau naujų temų, rimtesnių mokytojų reikalavimų ir vis didesnės atsakomybės.

6b kl. mokinė Ieva Liaudanskaitė

Šeštokų gyvenimas yra kupinas iššūkių ir siurprizų. Kartu bendraujame ir mokomės, kuriame bendrystę ir meilę, vis labiau vieni kitus pažįstame ir susidraugaujame. Tai yra labai svarbus ir įdomus gyvenimo etapas, nes žinai, kad tik vieną kartą būsi šeštokas.

6b kl. mokinė Emilija Kisieliūtė

Pirmą kartą atvykus į mokyklą penktoje klasėje buvo baisu – ar priims, ar susirasiu draugų, ar aš gerai mokysiuos... Po kelių savaičių jau susiradau pirmąsias drauges ir prasidėjo mano mokyklinis gyvenimas. Penkta klasė prabėgo kaip olimpinėse žaidynėse ir galiu sakyti, kad man patiko eiti į mokyklą. Šeštoje klasėje buvo projektų, žemų ir aukštų pažymių. Tačiau daugiausia buvo gerų atsiminimų, draugų šypsenų, naujų juokelių. Būti šeštoje yra įdomu ir kartais nedraugu, bet aš nenoriu grįžti laiku atgal. Atostogaudama vis prisiminsiu šeštos klasės įvykius ir šypsojusi.

6b kl. mokinė Elena Kreišmonaitė

Tai iššūkių, laimės, gerų prisiminimų ir ekskursijų kupini metai. Būti LSMU gimnazijos šeštoje yra tarsi laimėjimas, tačiau ir nesibaigianti pamoka, jog džiaugsmas ir mokslas yra puikus duetas. Iššūkių visuomet iškilis ir bus, tačiau nereikia mesti kelio dėl takelio ir siekti savo tikslo toliau!

6b kl. mokinė Viltė Kviklytė

Būti LSMU gimnazijos šeštoje – tai nuolat augti, mokytis ir tobulėti. Nors kartais iššūkių netrūksta, reikia prisitaikyti prie naujų dalykų, atsiskaitymų ir atsakomybės, tačiau viską atperka draugiška aplinka, įdomios pamokos ir įkvepiantys mokytojai. Džiaugiuosi, kad čia galiu susipažinti su bendraminčiais ir jaustis LSMU gimnazijos dalimi.

6c kl. mokinė Severija Stučinskaitė

Šeštoko gyvenimas mokykloje, kaip ir visų, yra sunkus. Atsiranda naujų mokomųjų dalykų, padaugėja pamokų skaičius ir sunkėja užduotys. Bent jau nebesijauti sutrikęs kaip penktoje

klasėje, nes viskas jau pažįstama. Daug ką lemia draugai. Jie tave palaiko, padeda pasimokyti, padeda prastumti dieną mokykloje. Šeštoku būti visai linksma. Jau nebesi mažiausias mokykloje, o tai – pasiekimas. Svarbiausia tikėti savimi ir stengtis, iš širdies domėtis tuo, ką mokaisi, ir tada viskas sekasi ir būna įdomu.

6c kl. mokinė Rugilė Petruitytė

Šie metai LSMU gimnazijoje praskriejo tikrai labai greitai. Praleisti laiką padėjo klasės draugai, mokytojai. Buvo nemažai sunkumų, kontrolinių darbų, atsiskaitymų, kalnai namų darbų. Bet mokykloje nebuvo nuobodu, nes

kiekvieną pertrauką leisdavau su draugais, mokykloje būdavo daug renginių, tokių kaip Naktis mokykloje, kalėdinis miuziklas, Choro karai. Šioje mokykloje mokausi jau antrus metus ir už nieką to nekeisčiau.

6c kl. mokinė Laura Dobožinskaitė

Šeštoko gyvenimas yra lyg jūra. Kartais ji būna rami, kartais audringa. Būna gerų, linksmų dienų, nuobodžių ar įtemptų. Daug kontrolinių, atsiskaitymų. Tačiau, kad ir būna sunkumų, ši gimnazija bando padaryti viską, kad būtų linksmiau mokytis. Mokykloje netrūksta labai įdomių veiklų, nuostabių renginių. Man yra tikrai sunku,

nes reikia daug mokytis ir stengtis, bet aš didžiuojuosi tuo, kad galiu čia mokytis.

6c kl. mokinė Saulė Mazeliauskaitė

Būti šeštoku yra tikra pasaka. Į tave jau žiūri ne kaip į vaiką, bet jau kaip į vyresnį žmogų. Nemeluosiu, būna ir pykčių, bet daugiausiai patiriu linksmų emocijų, ypač bendraudama su draugais. Kartais pasitaiko ir taip: rytoj laukia kontrolinis, bet, žinoma, mokaisi paskutinę akimirka, todėl stalas skęsta ašarų jūroje. Bet svarbu didžiuotis galimybe mokytis LSMU bendruomenėje.

6c kl. mokinė Marija Meslinaitė

KALBA MOKINIAI

KĄ IŠ ŠIŲ MOKSLO METŲ PASIIMI Į 8 KLASĘ?

Septintoje klasėje išmokau geriau planuoti savo laiką ir būti atsakingesnė. Iššūkių buvo su sunkesniais dalykais, ypač matematika, bet padėjo draugai ir mokytojai. Labiausiai džiaugiausi klasės išvykomis ir įdomiais projektais. Į aštuntą klasę norėčiau pasiimti pasitikėjimą savimi, gerus draugus ir norą tobulėti.

7b kl. mokinė Ieva Ramanauskaitė

Septintoje klasėje man sekėsi gerai – turiu gerų draugų, užmezgau naujų pažinčių. Kartais būna sunku, bet smagu, kai šalia yra žmonių, su kuriais gali pasijuokti ar pasikalbėti. Kitais metais norėčiau susirasti dar daugiau draugų ir išlaikyti tuos, kurie man svarbūs. Iš šių metų pasiimsiu gerus prisiminimus ir pasitikėjimą savimi, nes jaučiu, kad per šiuos metus paaugau.

7b kl. mokinė Smiltė Žasetytė

Septintoje klasėje būna visko: šypkčių, džiaugsmų, liūdnų dienų, būna ir sunkių temų mokantis matematiką, lietuvių kalbą, fiziką, biologiją. Vienas iš geriausių dalykų yra draugai. Aišku, pasitaiko paauglystės meilių, kai galvoji, kad tau tas žmogus skirtas, bet vis tiek draugų palaikymas ir šiluma būna svarbiau už bet kokią meilę. Svarbiausia, ką norėčiau pasiimti į aštuntą klasę, yra draugai, laimingos dienos, bendravimas su mokytojais, juokas per ilgąsias pertraukas.

7b kl. mokinė Austėja Butkutė

Septintoko gyvenimas sudėtingas, kartais, atrodo, nepakeliamas, tačiau visada galima atrasti laimingų akimirkų. Smagu leisti laiką su draugais, bet kai ateina laikas mokytis ir spręsti įvairias problemas, gyvenimas staiga pasidaro nebe toks lengvas. Į aštuntą klasę pasiimčiau draugus, kantrybę bei drąsą, kad jie man padėtų kitais metais.

7c kl. mokinė Milda Lukošytė

Šie metai pralėkė per greitai, net nespėjau mirktelėti, o jau būsiu aštuntokė. Metai buvo nuostabūs (nors aš vis tiek gaunu šešetą iš matematikos) – atradau mėgstamą veiklą, mane priėmė į mokyklos jaunių roko grupę. Grupė motyvuoja mane siekti muzikos. Norėčiau turėti daugiau laiko su grupe kitais metais, nes, kaip jau žinome, neturėsime ilgosios pertraukos (gaila).

7c kl. mokinė Beatrice Kučinskaitė

BŪSIMI GIMNAZISTAI: KOKIŲ MINČIŲ SUKELIA ŠI FRAZĖ?

Viena vertus, džiugu, nes laukia nauja pradžia, daugiau laisvės, naujų žmonių ir įdomių pamokų. Kita vertus, teks labiau stengtis, greičiausiai bus daugiau atsakomybės, gal net sunkumų prisitaikant. Žinau, kad nebus lengva, bet tikiuosi išlikti savimi, augti ir tobulėti.

8c kl. mokinė
Gabrielė Genytė

Kiek jaudinuosi girdėdama šią frazę, laukiu sužinoti, kas bus mano nauji klasiokai, mokytojai, tačiau nenoriu palikti ir dabartinių klasiokų ar mokytojų. Tikiuosi, kad kiti irgi nenori išsiskirti ir kad mums visiems seksis kitais metais.

8c kl. mokinė
Gabija Černiauskaitė

Pats žodis manęs negąsdina, bet ta mintis, jog atsidsiusi su kitais žmonėmis, nauja klase, nauja bendruomene, mane šiek tiek neramina. Noriu palinkėti visiems sėkmės, naujų pokyčių ir patirčių!

8c kl. mokinė
Ignė Primagovaitė

PIRMA GIMNAZIJOS KLASĖ: IŠŠŪKIS AR MALONUMAS?

Akimirka iš komandos formavimo stovyklos, vykusios rudenį

Mintimis dalijasi I g. klasės mokiniai

Pirmoko gimnazisto gyvenimas LSMU gimnazijoje kupinas naujų patirčių, iššūkių ir atradimų. Daugiau atsakomybės. Kartais būna sunku suspėti su krūviais ar prisitaikyti prie naujų taisyklių, bet kartu tai ugdo savarankiškumą ir stiprina valią.

I g. A kl. mokinys Jonas Šiupšinskas

Kartais būna sunku susidoroti su krūviu ir testais. Džiugu, kai pamatai, kad pradėti viską suprasti, kai atsiranda artimų draugų ir pasiseka kontrolinis, kurio bijojai. Noriu padėkoti savo klasės draugams už palaikymą. Visoms ateinančioms pirmokų kartoms linkiu nebijoti – pradžia tikrai sunki, bet verta kiekvienos pastangos.

I g. A kl. mokinys Eimantas Genys

Būti pirmoku gimnazijoje yra ir smagu, ir sunku. Daugiau mokslų, reikia labiau stengtis, bet mokytojai tie patys, todėl ramiau. Smagu, kad atsirado naujų draugų, įdomių veiklų, tačiau mažiau laisvės mokslams... Ačiū visiems, kurie padėjo, kai buvo sunku. Jei ką nors įžeidžiau – atsiprašau.

I g. A kl. mokinė Sofija Derkač

Žinoma, yra ir iššūkių, bet manau, kad šie metai buvo tikrai malonūs. Labai džiaugiuosi, kad dabar,

kai esame „sumaišyti“, mes tikrai tarpusavyje susidraugavome. Jeigu seniau net žodžio nepasakydavome vieni kitiems, dabar esame artimi draugai. Manau, tai įgyvendinti padėjo pertraukos palėpėje... Dabar turime rutiną: kiekvieną pietų pertrauką susitikti pas kuratorę, pasidalinti maistu, nusiskundimais ir juoku.

I g. A kl. mokinė Luknė Gumblevičiūtė

Pirmoji gimnazijos klasė – nauja pradžia, nauji iššūkiai ir nauji draugai. Pirmoko gyvenimas kupinas staigmenų, iššūkių ir nesėkmių, kurios mus paskatina eiti pirmyn ir siekti kitų tikslų. Noriu padėkoti visiems mokytojams ir klasės draugams už pagalbą.

I g. B kl. mokinė Gabija Karpytė

Būti devintoku – tiek iššūkis, tiek malonumas. Daugiau savarankiškumo, renkiu naujus dalykus, dalyvauju projektuose, laukiu artėjančių egzaminų, pokyčių.

I g. B kl. mokinė Deimantė Zabulytė

Pirmoko gyvenimas kupinas džiaugsmo bei sunkumų. Džiaugsmą suteikia klasiokai, klasės auklėtoja bei mokytojai. Tačiau sunku išvengti savaitės, kai rašome daug kontrolinių bei testų. Norėčiau padėkoti mylimiems mokytojams, kurie mus kantriai moko naujų dalykų.

I g. C kl. mokinė Marija Varnaitė

► 7 p.

PIRMA GIMNAZIJOS KLASĖ: IŠŠŪKIS AR MALONUMAS?

Komanda stiprinti padėjo įvairios smagios veiklos

◀ 6 p.
Esu labai patenkinta savo srautu. Praeitais metais tikrai nemaniau, jog šie metai taip lengvai praeis. Vasarą labai bijojau grįžti į mokyklą, galvojau, kad tikrai nesusibendraisiu su žmonėmis iš savo srauto. Bet tikrai labai džiaugiuosi ir labai myliu mūsų bendruomenę, jaučiuosi labai saugiai.

I g. C kl. mokinė Mėta Samonytė

Būti pirmoje gimnazijoje – tai lyg pradėti naują gyvenimo skyrių. Viskas atrodo kitaip nei anksčiau: daugiau atsakomybės, daugiau naujų veidų ir iššūkių. Kartais būna sunku, ypač kai trūksta pasitikėjimo savimi ar nepavyksta taip, kaip norėčiau. Tačiau yra ir daug džiaugsmo – smagios akimirkos su naujomis draugėmis, įdomios pamokos, mažos pergalės. Labai esu dėkinga savo šeimai ir mokytojams už palaikymą. Norėčiau visoms pirmokėms palinkėti drąsos, kantrybės ir nepamiršti savimi didžiulis, net kai ne viskas einasi tobulai.

I g. C kl. mokinė Smiltė Staskevičiūtė

I g. kl. kuratorė Svetlana Šukienė: „Džiaugiuosi, kad laikas, praleistas kartu, augino asmenybes.“

KUO ŠIAIS METAIS LABIAUSIAI DIDŽIUOJIESI?

Mintimis dalijasi II g. klasės mokiniai

Dešimta klasė – paskutinis atodūsis prieš ilgą maratoną, kuris laukia per ateinančius dvejus metus. O didžiausias iššūkis būtent yra pasiruošimas tam – pasirinkimieji dalykai, karjeros planas. Džiaugiuosi, jog visus šiuos klausimus išsprendžiau ir turiu aiškų, gal ne tiek lygų, bet gerą kelią priešais save.

II g. A kl. mokinys Augustas Nesavas

Kiekviena diena kupina pamokų ir kontrolinių, bet kartu atsiveria ir daugybė naujų galimybių save pažinti bei tobulėti. Kartais sunku suderinti mokslus, laisvalaikį ir poilsį, bet stengiuosi. Didžiausią džiaugsmą kelia draugai,

bendros veiklos ir smagūs pokalbiai pertraukiu metu. Šiais metais labiausiai didžiuojuosi tuo, kad sugebėjau išlikti motyvuota net sunkiausiais momentais ir gerai pažymiais pabaigiau šiuos mokslo metus.

II g. B kl. mokinė Miglė Kučinskaitė

Dešimtoko gyvenimas nėra lengvas – tai metas, kai tenka derinti mokslus, papildomą veiklą ir draugystes. Kartais jaučiu spaudimą iš mokytojų ar tėvų, nes laukia svarbūs egzaminai, o ateitis dar atrodo miglota. Tačiau būna ir smagių akimirkų – kai su draugais kartu mokomės, keliaujame į ekskursijas ar laimime kokį konkursą. Šiais metais labiausiai didžiuojuosi savo dalyvavimu įvairiuose renginiuose ir ypač galimybe atlikti pagrindinį vaidmenį gimnazijos miuzikle.

II g. B kl. mokinė Gustė Šileikaitė

II g. klasių kuratorius Marius Dimša: „Mokslo ir laisvalaikio balansas – tai raktas į sėkmingą ir harmoningą gyvenimą. Po intensyvaus mokymosi svarbu skirti laiko poilsiui, kūrybai ar mėgstamai veiklai – tai padeda atgauti jėgas, sustiprina motyvą ir gerina emocinę sveikatą. Tikras augimas vyksta tada, kai randi gyvenimo balansą.“

Atėjęs į dešimtą klasę galvojau, kad tai bus savęs atradimo ir pažinimo laikotarpis, bet supratau, kad per šį laiką sugebėjau padaryti kur kas daugiau. Pradėjau geriau sutarti su mokyklos mokytojais ir bendramoksliais, pradėjau užsimiti daugiau veiklų ir supratau, kas aš iš tikrųjų esu – vienas ir vienintelis **Dovydas Kazakas!**

Dešimtoko gyvenimas – tai tikras nuotykis tarp atsakomybių, augimo ir savęs paieškų. Kasdien tenka susidoroti su nemažu

krūviu: kontroliniai, projektai, pasiruošimas egzaminams, o dar ir būreliai ar asmeniniai pomėgiai. Kartais atrodo, kad para tiesiog per trumpą viskam suspėti. Tačiau yra ir daug šviesių akimirkų – draugai, smagūs renginiai mokykloje, mažos pergalės, kai pagaliau pavyksta tai, ką ilgai bandei. Šiais metais labiausiai didžiuojuosi tuo, kad išmokau geriau planuoti laiką ir nepasiduoti net tada, kai sunku. Tai padėjo pasiekti gerų rezultatų ir augti kaip žmogui.

II g. B kl. mokinė Augustė Degutytė

TELIKO PASKUTINĖ RUGSĖJO 1-OJI – KOKS JAUSMAS?

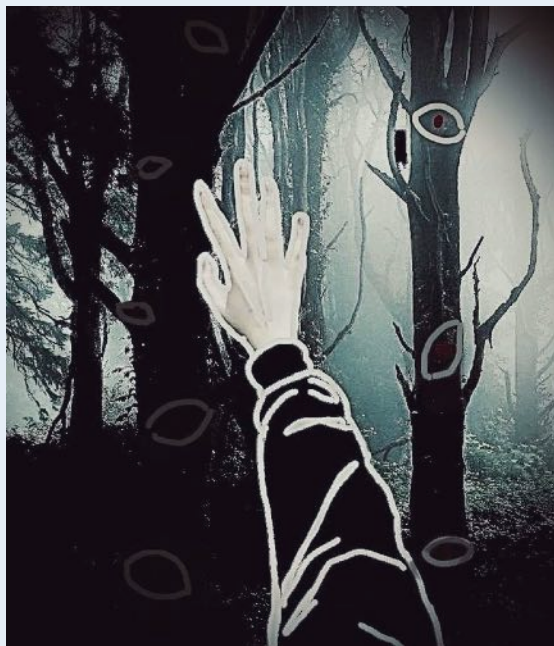
Jaudinantis, bet ir bauginantis 12 metų maratonas jau ties finišo tiesiaja, ir ši pabaiga dės tašką mano naujo gyvenimo pradžiai. Tačiau keistas jausmas, kai žinai, kad tiek metų tavo gyvenimas ėjo aiškia linkme, tave supo žmonės, kurie jau tapę kasdienybės dalimi, tačiau netrukus pasuksi į visišką nežinomybę, tikrąjį suaugusiųjų gyvenimą, kur nebebus su manimi klasėje pokštujančių bendraklasių, nesuvaldomo juoko, net kai mokytojams nepavyksta mūsų su-tramdyti, džiaugsmo šūksnių gavus dešimtuka, šiltų mokytojų žvilgsnių ar šypsnių. Tiksi sekundės, iki kol visa tai liks tik gražus atsiminimas. Drąsiau žengti į paskutinius metus šioje gimnazijoje žinant, jog ryšys

su bendraklasiais ir mokytojais nenutrūks ir už jos ribų. Sustok, akimirka žavinga.

III g. A kl. mokinė
Urtė Pipiraitė

Labai sunku suvokti, tikrai labai greitai prabėgo visi metai mokykloje. Nekantrauju pagaliau būti dvyliktokė, dalyvauti šimtadienyje ir keliauti į kitą gyvenimo etapą baigusi mokyklą. Savo srautui linkiu atrasti, kas jiems yra svarbiausia, ir to siekti, dirbti su savo svajonėmis, netrukdam kitiems siekti savųjų. Linkiu, kad metai būtų turiningi, atnešantys daug laimės ir gražių akimirkų.

III g. A kl. mokinė
Adelė Kreišmonaitė

DEDIKACIJA PAUKŠČIŲ KARALIUI

Virš Čerėjos užauja vėjai
Niekieno soduos sapnų kapai ir kryžiai
Kaip seniai visa tai aš mačiau ir girdėjau –
Miško paukščiams suskridus Paryžium...

Pro gudobelės kreivą šešėlį
Palytėtas dangaus likimo
Fontenblo alėja praskrieja
Keistas paukštis žmogaus pavidalu.

Kapo vietoje žioji skylė
Gyvas priekaištas tiems, kurie mirė
O šalia – tolima kanarėlės giesmė
Ir palaimintas vėjo švilpimas.

Giedrė Širvytė-Saladžiuvienė

5c kl. mokinės Kotrynos Astromskės fotografijų ciklas „Pojūtis“.

GLOSÀ MIGELIUI DE SERVANTESUI SAVEDRAI

Ieškau mirtyje gyvybės
Ir sveikatos ligoje,
Ieškau niekšuose dorybės,
Saulės ieškau tamsoje

Miguel de Servantes Saavedra

Ieškau mirtyje gyvybės
Ir sveikatos ligoje,
Ieškau niekšuose dorybės,
Saulės ieškau tamsoje

Šviesoje teisybės ieškau,
Tikro žodžio tarp tuščių,
To, kuris kaip peilis šviestų
Mėnesienos aštrumu

Ašmenu, kurie lydėtų,
Kaip prasmė, kurios nėra –
Vien istorija poetų
Išgalvota, bet tikra

Ieškau mirtyje gyvybės
Ir sveikatos ligoje,
Ieškau niekšuose dorybės,
Saulės ieškau tamsoje

Giedrė Širvytė-Saladžiuvienė

Charizmatiškasis LSMU gimnazijos direktorius
Arūnas Bučnys.

Dirbtinis intelektas. Tūkstančiai
galimybių. Galvos skausmas moky-
tojams. Ir galimybė pasinaudoti šiuo
įrankiu norint palengvinti ar pajvai-
rinti varginančią kasdienybę. Šįkart
žurnalistų komanda paprašė DI pa-
slaugos – nupiešti mokytojų portre-
tus. Štai, kokį rezultatą gavome!

Aktoriniais sugebėjimais žavinti neformaliojo
švietimo skyriaus vedėja Aušra Budrienė.

Muzikaloji III g. kl. kuratorė Jūratė Jurevičiūtė.

Visuomet sportiškai pasipuošęs II g. kl. kurato-
rius Marius Dimša.